

Nr 71.

Uppläst och godkänd i Första kammaren den 6 maj 1913.

” ” ” i Andra kammaren den 6 maj 1913.

Riksdagens skrivelse till Konungen angående förbud mot vilda djurs kringförande till förevisning.

(Första kammarens andra tillfälliga utskotts utlåtande nr 13.)

(Andra kammarens tredje tillfälliga utskotts utlåtande nr 11.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har gjorts framställning om vidtagande av åtgärder i syfte att förbud måtte meddelas för kringförande från ort till annan av vilda djur till förevisning.

Enligt Riksdagens mening är kringförandet av vilda djur till förevisning ofta förenat med djurplågeri. Vidare håller Riksdagen före, att det gagn, som med ifrågavarande förevisningar kan vinnas, nämligen att tjäna undervisnings- och folkbildningsändamål, bättre kan bliva tillgodosett på annat sätt, exempelvis genom muséer, planschverk och biografföreställningar, än genom förevisande av enstaka ur sin rätta omgivning lösryckta, ofta vanvårdade exemplar av de olika djurslag, som i allmänhet förekomma i menagerierna.

Vid förevarande ärendes behandling har Riksdagen haft till sitt förfogande efter framställning från vederbörande riksdagsutskott, i den ordning riksdagsordningen föreskriver, genom Eders Kungl. Maj:ts försorg införskaffade uppgifter från överståthållareämbetet och samtliga Eders Kungl. Maj:ts befallningshavande i riket angående de under år 1912 meddelade tillstånd till förevisande av vilda djur samt under samma

tid i Sverige kringresande menagerier, deras storlek och ägarnes nationalitet.

Av dessa uppgifter framgår, att under år 1912 av vederbörande myndigheter åt 18 olika personer utfärdats sammanlagt 76 tillståndsbevis att förevisa vilda djur, av vilka tillståndsbevis 39 avsett städer och 37 landsbygden. Av de 18 menageriägarna hava 13 varit svenskar, 2 danskar, en tysk, en holländare och en italienare. Menagerierna hava vanligen varit av obetydlig storlek och omfattat i regel högst ett tiotal djur. Endast i tre fall ha djurens antal överstigit 20. Tiden för menageriernas uppehåll å samma plats har i regeln varit två à tre veckor, men har ibland, särskilt i större städer, utsträckts till ett par månader.

Då sålunda de ekonomiska intressen, som genom det här ifrågasatta förbudet skulle beröras, synas vara relativt obetydliga, och Riksdagen i övrigt anser utfärdandet av ett sådant förbud vara välbetänkt, får Riksdagen anhålla, det Eders Kungl. Maj:t måtte vidtaga åtgärder i syfte att förbjuda kringförande från ort till ort av vilda djur till föervisning.

Stockholm den 6 maj 1913.

Med undersåtlig vörndnad.
